

[Jens Thoft]

en sag for forbrugerombudsmanden, for en sådan udtalelse om, at lån ikke er omfattet af renteaftgiften, må jo forudsætte, at der så ikke er andre lån, som netop betyder, at tingene bliver omfattet af renteaftgiften. Så den fare anser jeg for meget ringe.

Jeg mærkede mig, at der var forskel på den konservative ordførers og ministerens modtagelse af vores lovforslag. Hr. Aagaard gjorde opmærksom på, at den økonomiske udvikling var særdeles positiv. Ministeren sagde derimod: Der er intet i den økonomiske situation, som lægger op til lempelser. Og det er, om jeg så må sige, en meget forskellig holdning. Men hr. Aagaard er måske endnu ikke kommet til den nye erkendelse, som skatteministeren er kommet til. Jeg kunne måske foreslå hr. Aagaard at læse dagbladet Politiken og læse de meget betænkelige, bekymrende artikler, der er om dansk økonomi.

Men jeg noterer mig, at både hr. Aagaard, hr. Anders Poulsen og fru Bente Juncker erkender, at der er en række problemer, som vi bør se på. Og det håber jeg da at regeringspartierne vil være villige til, ikke bare i relation til SF's forslag, men også i relation til det forslag fra Socialdemokratiet, som jeg ved at vi skal behandle på næste fredag.

Jeg mærkede mig også, at hr. Anders Poulsen ikke syntes, at der var problemer i retssikkerhedsspørgsmålet. Her må hr. Anders Poulsen jo på en eller anden måde være på kant med sit parti, for jeg har da forstået, at retssikkerhedsinteressen er et af Venstres kendetegn. Og jeg kan altså stadig væk ikke se, hvori retssikkerheden ligger, når man som studerende – som jordbrugsteknikerstuderende, det er mig bekendt Venstres kernevælgere – ikke kan få lån i SU og derfor må optage dem med kaution fra sin gamle onkel og disse udprægede studielån så skal være omfattet af renteaftgiften. Hvis man derimod læser til læge eller veterinær osv. og kan få SU, er lånene ikke omfattet af renteaftgiften.

Jeg skal slutte, og jeg håber, at det bliver muligt i udvalget at få fjernet de sidste socialdemokratiske betænkeligheder, og så vidt jeg kan se, skulle der vist være gode muligheder for det.

(Kort bemærkning).

**Glistrup (FP):**

Først to korrektioner til hr. Jens Thoft. Han

forstår ikke den erhvervsdrivende, der har investeret i et stort anlæg til at sikre danske arbejdspladser og har, skal vi sige 100.000 kr. i renteudgifter, og som har stølet på, hvad alle koryfæer, store og mindre, fra de tre største regeringspartier har rejst land og rige rundt og prædikeret i hvert fald i de sidste 25 år: I kan roligt gå ud fra, at jeres rentefradragsret bevarer I som hidtil. Altså: 75.000 kr. betaler skattevæsenet efter kalkulationerne, 25.000 kr. skal man selv betale. Så kommer her på nytårsnat fra 1986 til 1987 de samme tre VKM-partier og gennemfører den regel, at nu kan man af de 100.000 kr. reelt kun fradrage de 31.000 kr., og at man selv skal betale de 69.000 kr. – altså en fuldstændig vendt om på det. Man skal betale 69.000 kr. i stedet for 25.000 kr. Men en sådan mand synes hr. Jens Thoft ikke der er nogen grund til at tage noget som helt hensyn til. Det er langt, langt værre end det, som man udsatte daværende skatteminister Karl Hjortnæs for, da han ville afvikle rentefradragsretten. Her går det fra det ene sekund til det andet.

Den anden korrektion til hr. Jens Thoft går på, at hvis man lader være med at have dette skarpe knæk på skalaen, som hr. Jens Thoft vil indføre, opnår man præcis det samme for de 200.000 mennesker, som hr. Jens Thoft vil tilgodese, nemlig at de kommer til at betale nul kroner i renteaftgift.

Hr. Jens Thoft nævnte en mand, der havde 2.550 kr. i renteudgifter, og så skal den mand altså af med 510 kr., hvor den, der havde 2.500 kr. i renteudgifter, slipper med nul. Det er for barsk.

De øvrige korte bemærkninger må jeg vende tilbage til senere.

(Kort bemærkning).

**Aagaard (KF):**

Hr. Jens Thoft gav udtryk for, at der skulle være divergerende opfattelser mellem under tegnede og ministeren med hensyn til vurderingen af udviklingen i den økonomiske situation. Jeg kan forsikre hr. Jens Thoft om, at både jeg og Det Konservative Folkeparti er opmærksomme på, i hvilken retning den økonomiske udvikling går, og jeg deler helt de udtalelser, som ministeren kom med.

Det, jeg ønskede at påpege, var den udvikling i relation til økonomien, der gik på opsparringen, og der er jo overhovedet ikke nogen dis-